

Hmla

Peter Lipa

Občas sa zdvíha clivá ranná hmla
A to, čo odhalí, je obyčajný všedný deň
Len so mnolu tá mhla nikdy nepohla
V bledej hmle bledne aj môj tieň

Čím viac mhla myseľ zahmlieva
Tým častejšie sa dvíha z hmly
Tá tlmená a prudká vášeň
Tá, ktorej sme sa nevyhli

A pieseň s povedomým nápevom
Cez okno otvorené dokožán
Prediera sa tou náhlou hmlou
Len tak náhodou

A ráno raňajkujem v hmle
A hmla ma zbaví samoty
A tiene bledé sú a mdlé
A ktovie, možno si to ty

Z hmly vystupujú spomienky
Tie patria tomu, kto sa pamätá
No jám mám myseľ zahmlenú
A smolu v päťách.